

Bilag 1.

Sundhedsstyrelsen.

København, den 26. april 1954.

Foranlediget af debatten i folketinget den 22. ds. om det forelagte tandlægelovforslags bestemmelser om tandlægers ret til at give universel analgesi og i besvarelse af indenrigsministerens anmodning om en udtalelse skal sundhedsstyrelsen udtale:

Det er ikke muligt herfra at tilføre debatten nye saglige kendsgerninger. Sundhedsstyrelsen har meddelt ministeriet så fyldige oplysninger, som der findes om det saglige grundlag for det fremsatte forslag.

Dette grundlag består først og fremmest i den betænkning, som det af sundhedsstyrelsen nedsatte udvalg angående revision af bestemmelserne for tandlægers virksomhedsområde afgav i april 1950. Udvalgets medlemmer var: Konsulent i tandlægevesen, tandlæge Kai O. Mehlsen (formand), konsulent i toksikologi og farmakologi, overlæge dr. med. A. Harrestrup Andersen, rektor for Danmarks Tandlægehøjskole, professor, dr. med. Erik Husted og professor ved samme, tandlæge J. J. Holst.

Det er udvalget, som i denne betænkning har stillet forslag om at udvide tandlægernes virksomhedsområde med ret til at anvende universel analgesi i tandlægebehandlingen for under tilfredsstillende forhold at kunne „gennemføre konserverende indgreb på tænderne hos patienter, der ikke kan lokal-anæsteseres på grund af ængstelse for lokal-anæstesi, eller fordi en kredsløbssvækkelse kontraindicerer dette indgreb“.

Udvalget anser det for en nødvendig forudsætning for gennemførelse af et sådant forslag, at sundhedsstyrelsen skal fastsætte regler for tandlægers brug af universel analgesi, og forudsætter, at disse bl. a. kan indeholde krav om, at der kun anvendes et godkendt apparat, og at kun de tandlæger, der har gennemgået et særligt kursus, vil kunne få ret til universel analgesi.

Udvalgsbetænkningen blev forelagt det

lægevidenskabelige fakultet ved Københavns universitet, der ikke fandt noget at indvende mod betænkningen.

Efter således at have ikke alene de førende personligheder på det omhandlede område ved Danmarks Tandlægehøjskole, men også den mest alsidige og højeste sagkundskab for lægevidenskab og lægekunst, det lægevidenskabelige fakultet ved Københavns universitet, bag sig nærede sundhedsstyrelsen ingen betænkelighed i saglig henseende ved at anbefale indenrigsministeriet lovforslag herom fremsat og måtte yderligere anbefale, at dette fandt sted for at opnå en værdifuld forøgelse af tandlægernes virksomhedsområde og dermed tage endnu et skridt — og et betydningsfuldt skridt — til udbygning af det lægespeciale, som tandlægekunst og tandlægevidenskab er, så dets udøvere, tandlægerne, ved hjælp deraf i endnu højere grad end hidtil vil kunne gøre fyldest i folkesundhedens tjeneste.

Efter lovforslagets fremsættelse kommer så de velkendte avisangreb fra to forskellige grupper af læger, der dog har haft en vis føling med hinanden.

Den ene gruppe afgav den i dagspressen betegnede „kirurgprotest“ og skulle efter dagspressen bestå af 40 kirurger. Da protesten nåede hertil, indeholdt den imidlertid kun 17 underskrivere, hvoraf 5 ikke havde autorisation som speciallæger i kirurgi.

Den anden gruppe, der protesterede mod forslaget, var de nuværende ledere af anæstesiologernes to organisationer (forening og selskab). Som det fremgår af sundhedsstyrelsens skrivelse til indenrigsministeriet den 8. marts 1954 og dermed følgende bilag af korrespondancen mellem Anæstesiologisk Selskab og underskrevne medicinaldirektør, beklager denne gruppe sig over ikke at være blevet hørt over sagen og udtrykker betænkelighed ved lovforslagets gennemførelse.